

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 22

ÚVODNÍK

PODOBENSTVÍ O PŘELETU....

Před několika lety jsem napsal kázání o bažantovi a orlovi. Možná, že jste ho někteří slyšeli. Létají oba, ale rozdílně. Bažant létá nízko, na krátké vzdálenosti a s velkým úsilím. Co nenamává, to nemá. Orel létá vysoko a na velké vzdálenosti. Než orel dospěje, toulá se přes kontinenty. Bez jediného hnutí křídel stoupá a přemísťuje se stovky, ba tisíce kilometrů. To je mimo bažantovy představy. Ke cti bažantovi budiž, že umí dobře běhat. Když létat, tak raději jako orel. Žel, někteří křesťané létají jako bažanti a tak jim v „bezpečí“ blízkosti země zůstávají mnohé věci skryty.

Ale ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice, běží a však neumdlévají, chodí, a neustávají. Iz 40.

Kolikrát mě napadlo, jak je přelet ve větroni podobný chození s Bohem - jsi úplně závislý na Bohu, na stoupavých prouděch, které jsou neviditelné. Viditelné značky - mraky - jsou jen vedlejší produkt přítomnosti stoupavého proudu, ale není to stoupák samotný.

Pokusím se vás vzít s sebou na přelet. Během přeletu se střídají silné pocity od euforie až do pocitu beznaděje a úzkosti. Je poledne. Modré nebe a bílé kupovité mráčky - vrcholové značky stoupavých proudů - jsou 2000 m vysoko. Vypadá to dobře. Startujeme po 20 minutách za sebou. Fanda první, pak já. Vypínám se ve 400 metrech v krásném stoupání 2-3m/s. S Fandou se potkáváme po 15 minutách ve 2000 metrech. Dotáčíme první stoupák a domlouváme se, že poletíme spolu. Náhle. Není co řešit, letíme vysoko a rychle. Vše funguje tak, jak má. Pod každým mrakem je stoupání. Silné a klidné. Není třeba ho moc hledat, je vždy přímo pod mrakem. Takhle se žije dobře. Vše je na svém místě a funguje tak, jak bychom si přáli a představovali. Kéž by to tak vydrželo navždy. Orlické hory přelétáme rovným letem. Nosí to tam dobře. Otáčíme Suchý vrch a pokračujeme po severní hranici země k Brou-

movu. Letíme vedle sebe a máváme na sebe z kabiny. Nálada je dobrá, krásný den. A pak najednou mraky končí. Jsme 120 km od svého letiště a kolem nás ohromná díra bez mraků. V dálce mraky jsou, ale je to moc daleko, 45 - 50km. To asi nepřeletíme. Mrak je jako zaslíbení, jenže člověk pochybuje. Co když tam žádné stoupání nebude? Co když tam bude a já ho nenajdu? Na čistě modrém nebi můžou být stoupáky, ale nemají značky, anebo tam taky být nemusí. Vydáváme se na dlouhý rovný let k mrakům na obzoru. Z výšky 2000 metrů je najednou 1000 metrů a pořád nic. Ve výšce 500 m začíná dilema. Mraky mám 2 km před sebou a dole je údolí, lesy, pole. Hledat stoupání nebo dobré pole pro přistání? Obojí! Pocit euforie je dávno pryč. Teď je to spíš boj o přežití. Na co se soustředit víc? To je čas, kdy se modlí i nevěřící. Modlím se i já. Chvilé, kdy se láme chleba. Kdo se začne víc soustředit na přistání, přistane. Kdo na to, že se nevzdá, se většinou zdvihne a pokračuje v letu. Propoceně

tričko pak uschne. Mrak mám nad sebou, výška 350 m. Stoupání nikde. (Dlouhé čekání, dlouhé hledání.) Asi jde úkosem. Ale odkud? Koukám na vítr a sluníčko. Nevím, nic mě nenapadá. To je nejhorší. Už není čas a nevím, jak se rozhodnout. Všechny finty, co znám, jsem vyčerpал. Koukám kolem sebe. Tak, je to jasný. To pole vlevo je moje. Nedoletím. *Řekl jsem, to je má smrt, ale proměnu učiní pravice nejvyššího Ž 77.*

200 metrů, pořád nic. Kouknu doprava a vidím káň 400 metrů vpravo nade mnou. Bez váhání zatočím k němu. Je to zvláštní, oni vždycky ví, kde to hledat. Nalétám silně stoupání 3m/s a stoupáme spolu. Pták si mě prohlíží. Otáčí hlavu, pak se mihne kolem kabiny a zmizí někde dole. Opět jsem 2000 metrů vysoko. Úleva. Volám Fandu. No jo, já jsem byl taky zahrabaný, ale zdvihnul jsem se a už toho mám dost. Letím domů. Jo, domů to dává, ale ještě jsme měli otočit Čes-

Pokračování na straně 2

SLOUPEK

Milí čtenáři, tak máme za sebou další rok a chvíli nám možná bude trvat, než si zvykneme psát rok 2010. (Já si to už vyzkoušel, že mi to chvíli potrvá, protože jsem rozeslal naše novoroční PF s rokem 2009 :-)

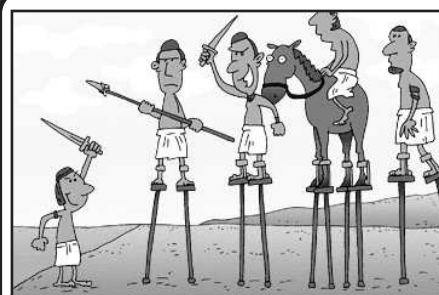
V těchto dnech obvykle člověk bilancuje, co se mu v uplynulém roce povedlo a co ne, a přemýšlí, co ho čeká roce následujícím.

Jsem rád, že se už řadu let tím, co přijde, nemusím nějak zvlášť trápit. Jistě, nežijeme v lehké době, ale také víme, že náš život neplyne nějak náhodně, ale má cíl, ke kterému směřujeme. A tak vám přeju, aby se vám i v tom nadcházejícím roce dařilo hledat nejprve Boží království a abyste vstupovali do všech dobrých věcí, které pro vás Bůh připravil.

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

EGYPTANÉ SE PŘIPRAVUJÍ NA MOŽNÉ OPAKOVÁNÍ INCIDENTU U RUDÉHO MOŘE

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Interview s Bohem..... 3

Exit Tour v Praze4-5

Dva roky Šesté..... ... 5-6

Kaktusový plod z Izraele

.....6

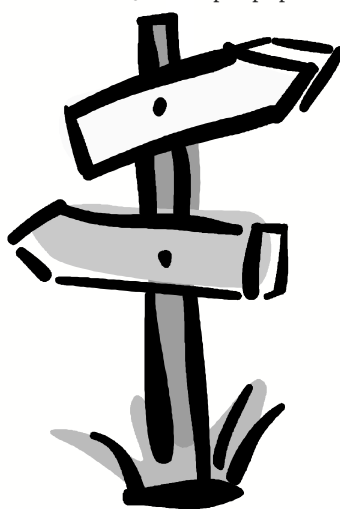
PROČ JSME TADY?

Boží slovo říká, že církev je sloupem a oporou pravdy. Má tedy smysl jen její samotná existence. Tím, že církev existuje, uctívá Boha a káže Boží slovo, dává smysl její existenci a naplňuje obecný Boží záměr. Je ovšem dobré, když místní sbor dále hledá záměr pro svou konkrétní existenci. Je nějaký další důvod kromě tohoto obecného pro naši existenci? Svěřil nám Bůh něco mimořádného?

Tuto otázku jsme si kladli i my jako KS Praha. Bůh nám dal speciální záměr.

KS Praha existuje v první řadě ne kvůli lidem, ale kvůli Bohu. Chceme Bohu sloužit a oslavovat ho a naší touhou je, aby měl z našich životů radost a aby mu bylo na našich shromážděních dobře.

Toto je preambule našeho záměru (celý je na našich internetových stránkách v brožuře Vítejte na palubě). Vyjadřuje to, proč tu jsme a co vnímáme jako Boží záměr pro náš sbor a tedy naše životy. Záměr má mnoho praktických aplikací a ty jsou zmíněny v jeho celém znění a můžeme do nich prakticky vstupovat. Aby byl celý záměr dobře zapamatovatelný, máme ho shrnutý v jediné větě. KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY.

Mnohokrát jsme si již vysvětlovali, co to znamená. Přesto nepokládám za zbytečné to opět připomenout při příležitosti začátku nového roku.

Kristem - nežijeme z vlastní síly. Nečekáme, že se změníme skrze nějaké polepšení apod. Víme, že jediný, kdo nás zachránil od smrti pro věčný život je Ježíš Kristus a že jedině on má moc i dále v našich životech jednat. Nechceme spoléhat na sebe, ale na něj a chceme mu dát prostor k jednání v našem životě.

Proměněné - víme, že uvěření začala změna našeho života, ale současně víme, že není dokončena. Potřebujeme ve svých životech proměňující moc Kristova ducha. Nejsme spokojeni s tím, nakolik se již Kristu podobáme, ale chceme více.

Životy - celý náš život patří Bohu. Chceme ho žít pro něj a s ním.

Záměr se netýká jen nás, kteří jsme uvěřili. Vyhlížíme, že Kristus bude měnit i lidi kolem nás a že uvidíme přicházet další lidi, kteří poznali jeho milost. O toto chceme usilovat a vyhlížíme to i pro rok 2010.

Lubomír Ondráček

Deset užitečných rad do nového roku

1. Nikdy po nikom neházej svým mobilem. Použij jeho.
2. Nové boty na svatbu i do hor, rozchoď čtrnáct dní předem. Ne každý je ochoten nosit tě na rukou.
3. Nikdy neopouštěj hrnec na rozpálené plotně. Hasiči už nejsou vlídní tak jako dříve.
4. Nikdy neodkládej věci na poslední chvíli, zejména když zítra kážeš.
5. Nikdy nehledej výmluvy, že nic nezmužes.
6. Nacpi si kapsy drobnými, abys měl na tramvaj, vozík a drobný skutek milosrdenství.
7. Nikomu neslibuj, že do zítra vše zvládneš. Ke konci roku bys mohl mít 363 dluhů.
8. Nikdy neschovávej vánoční dárek do myčky. Nikdy nevíš, koho přepadne nenadálý záchvat pomoci.
9. Nikdy, nikdy se nevzdávej.
10. Bez přestání se modli.

MM

Pokračování ze strany 1

kou Lípu. Teď, když jsem se vyhrabal z krize, to přece nezabalím. Tak šťastnou cestu, Fando, já budu pokračovat dál. Opět to vypadá dobře. Otáčím Českou Lípu a kouknu se směrem k domovu. Všechny mraky se rozpadly a zbyly z nich jen can-coury po nebi. Žádné zaslíbení stoupáků. Tohle nemůže fungovat. Každý, kdo o tom něco četl, by to potvrdil. Domů se nedostanu. Tak aspoň do Hodkovic, kde je letiště, ale iPAQ ukazuje výšku vypočteného příletu do Hodkovic ve výšce 32 metrů. To je nesmysl, zbytečné riziko. Je to na kopci a kolem je les. Letiště vidím před sebou daleko a ploše. To nemůže vyjít. A najednou nula. Letím..... neklesám..... nestoupám. Tak doletím do Hodkovic ve výšce 200 metrů. Vidím tři větroně v mé úrovni. Nešťastníci jako já se zachraňují. S pocitem, že je to zbytečné, se k nim přidávám a kroužíme spolu asi 20 minut. Všichni postupně odpadají a přistávají na letišti pod sebou. Zůstal jsem tam sám. Napadá mě, že zbytečně prodlužuji agónii, stejně jsem za chvíli dole s nimi. Stupání 10 cm/s, kroužím 20 minut se ziskem výšky 100 metrů. Cesta nikam. Pak si všimnu tmavé rovné

základny na šedém nebi. Malý proužek, ale mluví jasně. Letím pod to a čekám nadzvihnutí. Trošku se zvedá pravé křídlo. Zatačím doprava. Stoupání je slabé ale lepší. Kroužím dalších 40 minut - výška 1100 metrů. Dává to

domů. Tomu se nedá skoro uvěřit. Ještě že jsem věřící. Mám před sebou 35 minut doletu. Je čas přemýšlet. Zaslíbení Boží jsou někdy neuvěřitelně blízko a někdy se zdají neuvěřitelně daleko. Záleží na tom, jestli vydržíš hledat do konce, nebo se vzdáš dřív, než příběh skončí. Taký jsem si uvědomil, že kdybych se nepustil do předem ztracené situace,

nikdy bych nepoznal, že to jde projít i když všechna známá pravidla a příručky tomu odporují.

Na všech cestách snaž se jej poznávaní, on sám spravovat bude kroky tvé. Př 3. To znamená, že nejsou cesty, na kterých bychom Pána poznávat nemohli. Je jasné, které cesty bychom si k tomu vybrali my. Ovšem určité věci nejde poznat a naučit se než nízko nad zemí s propoceným tričkem. Létat jako orel neznamena nemít starosti. Je to radost, je to poznání, že cesta vede dál, než jsi myslel, a že i když větroň křídly mávat nemůže, může stoupat rychle, ale ve svém letu je „odsouzen“ hledat stále neviditelné stoupavé proudy. Bez nich nikam nedoletí, jelikož je na nich 100% závislý. Vydat se na cestu, znamená přijmout zodpovědnost. Anebo raději sedět pod šípem, pak rychle zamávat, přeletět silnici a schovat se pod jiný keř? V Jičíně přistávám navečer. Letiště je prázdné, Fanda už je dávno doma a možná po večeri. Byla to šichta, ale stálo to za to. Jako co vlítneš do nového roku ty?!

Petr Rýgl

Prosincový celosbor

Kdo přišel v prosinci na sborové shromáždění na poslední chvíli, měl už problém najít místo. Hlavním důvodem ale nebylo, že jsme byli v KD Krakov, ale opravdu velká návštěva, kromě členů sboru přišli na vánoční shromáždění i hosté, naši známí a přátelé. Po chvalách se tentokrát místo kazatele objevil

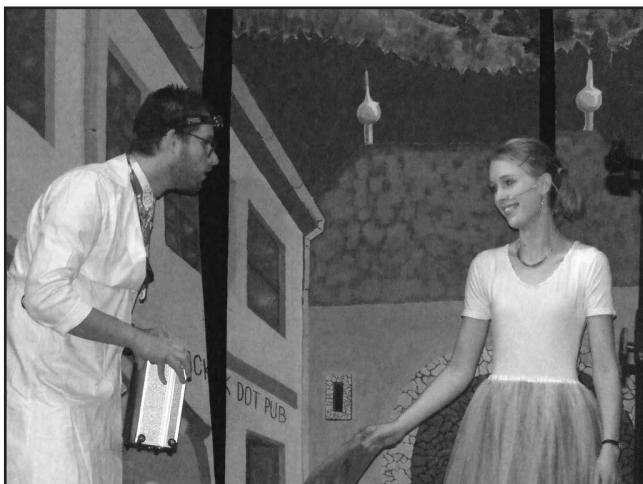

Punchinello, a hned si získal naši pozornost i sympatie. Jeho příběh nám byl v něčem blízký a tak jsme všichni s očekáváním sledovali, jak to dopadne. (Doufám, že jste tam byli, a tak to víte :-)

Po divadelním přestavení na něj navázal Mirek Hoblík s krátkým poselstvím evangelia.

A tak jsme se rozcházeli povzbuzeni svědectvím Slova o Boží lásce.

tob

Interview s Bohem

„Pojď dál“, řekl Bůh. „Tak ty bys chtěl se Mnou udělat rozhovor?“

„Jestli máš čas“, řekl jsem.

Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. Na co se Mě chceš vlastně zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nuda být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje Mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácí peníze, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapominají na přítomnost, a tak vlastně nežijí pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili.“

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli.

Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“

Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby druhí je milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější

není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je horší nebo lepší než jiní. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nej-

víc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velice milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si můžou koupit všechno, kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždy nestačí, aby jim odpustili druhí, ale že i oni sami musí odpouštět.“

Chvilí jsem seděl a těšil se z Boží Přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mě udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mojí rodinu dělá.

Bůh odpověděl: „Kdykoliv. Jsem zde dvacet čtyři hodin denně. Jen se zeptej a Já ti odpovím.“

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

EXIT TOUR v Praze

V týdnu od 1.12. do 5.12. proběhla v rámci všeho sboru akce s názvem Exit Tour.

Zpočátku to vypadalo, že nás čeká více než komplikovaný týden – na poslední chvíli nemohl přijet vedoucí ET, auto s aparaturou se nevešlo do sborového průjezdu a muselo komplikovaně parkovat jinde, členové kapely i týmu byli různě nemocní apod., ale díky Bohu jsme zažili skvělou akci, o které se dočtete v následujících řádcích.

Od středy do pátku vyřázel tým z Křesťanské akademie mladých spolu s americkou kapelou Dizmas a dobrovolníky z naší mládeže do tří škol, kde celé dopoledne probíhal preventivně zaměřený program - přednášky Acet, program Image in USA a přednášky manželů Graumannových, kteří přežili holocaust a Thomas Graumann je jedním ze 669 dětí zachráněných Nicolasem Wintonem.

Cílem dopoledních programů bylo především seznámit se studenty, získat kontakty a navázat vztahy, které bychom mohli později využít. Na úvod a závěr progra-

mů také hrála kapela, která zvala studenty na páteční koncert.

Frontman kapely Zach Zegan mohl během koncertu otevřeně sdílet evangelium, což je velmi povzbudivé i vzhledem k pozitivní reakci účastníků.

Na rozloučenou se uskutečnila pod takovkou naší mládeže Afterparty Na Žertvách, kam dorazilo 50 – 60 nevěřících. Na programu byly krátké chvály v režii Dizmas, hry, semináře, jídlo, film i čajovna. Přestože jsme konec naplánovali na půl třetí odpoledne, studenti zůstávali až do pozdního večera, měli osobní rozhovory s různými křesťany apod.

Chtěla bych moc poděkovat týmu z KAMu, Dizmas, všem mládežníkům, kteří se zapojili, Vládovi Váchovi za skvělou pomoc a podporu, Lubošovi Ondráčkovi, že nás nechal bydlet na Žertvách i Pavlíně Králové, že to tam s námi přežila, všem, kteří něco upekli nebo půjčili matrace, všem, kteří se modlili a hlavně Bohu bez kterého bychom tady nebyli a nemohli Mu sloužit.

Za ET tým Praha

Štěpánka Bláhová

Odpoledne pak probíhaly v blízkosti škol následné programy – ve středu fotbal, přednáška Tomáše Řeháka a jam session s Dizmas a večer čajovna s Graumannovými, ve čtvrtek pak čajovna s kapelou.

V pátek pak nastala všemi očekávaná událost – koncert Dizmas. Do divadla Talent Illusion dorazilo kolem 200 lidí, mnoho z nich si bralo na konci Bible.

Jako lektor ACET jsem s týmem Exit Tour mohl spolupracovat i v jiných městech (na jaře v Praze, kdy akci pořádaly jiné sbory, v Kolíně, v Brně). Nyní tedy přišla konečně řada na Prahu a na naši mládež.

Přípravy nebyly jednoduché, pražské školy nebyly příliš ochotné věnovat v podstatě celý den výuky programu Exit Tour a to přesto, že se jedná o vysoce kvalitní přednášky špičkových lektorů z celé

republiky. Většina z oslovených škol se rozhodla do projektu nejít a jedna škola dokonce již domluvené přednášky na poslední chvíli zrušila. Takže duchovní opozice tu byla velká. Přesto se podařilo domluvit přednášky pro dvě Základní školy a dvě střední školy na Černém Mostě a jedno gymnázium v centru Prahy. Spolu s naším sborem se do přípravy i samotné akce zapojily mládeže CB Rájská zahrada a Horní Počernice. I tahle spolupráce sborů na podobných akcích je velice cenná a třeba v Brně se na Exit Touru podílely sbory, které do té doby nespolečněly a odstartovalo se tam tak společné scházení mládeží.

Naše sborové prostory na Žertvách se staly útočištěm týmu. Z Čechů (nebo tedy pardon, spíše Moraváků, nebo přesněji Slezanů) to byly Jana a Daniela a Boža, Milan a Radek. S nimi pak přijelo 7 kluků z americké skupiny Dizmas – většinou byli z LA a tak u nás třeba viděli podruhé v životě snůh. A také další dvě Američanky, které již

nějakou dobu v Česku slouží, dvě překladatelky. No a pak jsme se na týden na Žertvy nastěhovali i já se Štěpánkou, která úžasně celou akci koordinovala.

Byl to týden náročný. Tým přijel v úterý odpoledne, předtím se musely nakoupit zásoby, shromáždit matrace (moc díky všem, kdo je zapůjčili i Betelu, odkud jsme měli skoro polovinu z nich). Každý den ráno jsme kolem páté vstávali, jelo se pro auto s aparaturou (původní myšlenka, že bude parkovat v průjezdu sborového domu ztroskotala na tom, že se do něj

zkrátka nevešlo) a v 6:20 se již začalo vykládat v jedné ze škol. Postavit aparaturu pro rockovou kapelu, byť v „komorním provedení“ není žádná legrace, když ale každý ví, co má dělat, je skvělé pozorovat ten cvrkot a tu a tam něco podržet, přinést, odnést... V 8 hodin začíná v tělocvičně show, moderátoři z KAMu představují projekt Exit Touru a hrají Dizmas. Jejich zvukař L.J., který sice vypadá jako drsník (piersing má snad všude, barevné tetování také a na krku nosí náhrdelník se svými zuby), ale jinak je to děsně hodný týpek jako správný rocker otáčí potenciometry

doprava, takže hluk je pořádný. Někteří učitelé utíkají do chodby, kde je o něco tišeji, jiní se spolu s dětmi pohupují do rytmu. Studenti se většinou nechají strhnout a poskakují, krouží se v rytmu hudby. Pak se rozcházejí do tříd, kde probíhají přednášky na téma HIV/AIDS, přátelství a láska, kouření, šikana, sekty, pornografie, holocaust atd. Po hodině a půl se třídy vymění a my lektori přednášíme pro druhou skupinu další hodinu a půl. Na závěr se všichni zase sejdou v tělocvičně kde je čeká pozvánka na odpoledne a další rockový nářez. Pak nás jako tým ET čeká oběd ve školní jídelně a balení aparatury. Pár desítek

minut na relax a zase hurá na odpolední aktivitu. Večer společné modlitby nebo organizační meeting nebo se jen tak povídá. Málokdo jde spát před půlnocí. A ráno zase nanovo.

Co mě na téhle partě okolo Exit Touru uchvátilo je jejich nasazení. Všichni makají na 110%, jde jim o lidi, ne jen o dobře odvedenou práci. Kluci z Dizmasu i český tým je nažhavený do toho povídat si se studenty, navazují se nová přátelství. Díky Facebooku mohou být ve spojení i přes oceán. Je to super vidět lidi odhodlané do zvěstování evangelia, připravené zaplatit obět – svoje pohodlí, svůj čas, svoje peníze (amici si třeba cestu a část nákladů hradí sami). A je to nakažlivé. Po týdnu, kdy se moc nespalo a hodně makalo si připadám ne unavený, ale občerstvený. A jsem rád, že i na našich mládežnících, kteří si nenechali vzít příležitost „být při tom“ vidím stejné nadšení a zápal. Někteří se dokonce uvolnili ze školy, aby mohli být s týmem na školách. Alespoň někteří vzali vážně naši sborovou prioritu: zvěstování evangelia.

Celkově jsme na školách mohli oslovit přednáškami kolem 550 studentů, v nabitém sálu na pátečním koncertě bylo přes 200 lidí (někteří přijeli i z měst, kde byly ET předtím), na afterparty bylo kolem 60 hostů. Je to málo nebo moc? Kdy jsme měli naposledy možnost za týden oslovit tolik mladých lidí? Díky Pane za tuhle příležitost!

Náda Václav

ŠESTÉ JSOU DVA ROKY

Dito, jak vznikla myšlenka tohoto shromáždění?

Jednou byl u nás ve sboru Luboš Hlavačka, který mně a Daníkovi radil něco o mládeži. Říkal také, že pro mládež našeho rozsahu nestačí, když se setkáváme zvlášť po věkových skupinách. Že je potřeba, aby bylo jedno místo, se kterým se mohou identifikovat všichni. Mladí se prý nemají identifikovat s jednou osobou (neboli naše mládež rovná se náš vedoucí), protože v tolika lidech to těžko jde a hlavně je to dost nebezpečný stav. To mě povzbudilo přemýšlet o tom, že bychom mohli mít společné mládežnické shromáždění. Předtím se mi do něčeho podobného moc nechtělo, protože je to opravdu velká změna (i když zpětně to už tak nepůsobí - teď nám to připadá jako něco normálního)

Naplnily se vaše představy a vize?

V podstatě předčily! Modlila jsem se, aby se nestalo, že Šestou potáhne pár vedoucích a mladí se tam budou chodit bavit. Nakonec je to tak, že v týmu je nás víc než dvacet, a to většina pod 25 let (kromě mne, Teda Whanga a Michala Klesnila). Jsem Bohu vděčná, že Šestá je místo, které vytvářejí sami mládežníci. Jsou pro to nadšení a mají chuť Šestou dělat a zvát

tam svoje nevěřící kamarády. Za ten rok a půl jich tam bylo opravdu hodně. Většinu z nich se tam moc líbilo (byly i výjimky, samozřejmě, ale to tak bývá).

Když se za těmi dvěma roky ohlídeš, co tě napadne jako první?

Pořád mě překvapuje, že může vzniknout něco, co si nedovedu představit ani ve snu, a najednou to tady je, a funguje to jakoby nic. Tak to pro mne s Šestou bylo. Pravidelné mládežnické shromáždění nemá ve sborech kolem nás precedens. Nejsme církev mladých - chceme doplnit mozaiku celého sboru, aby se v našem sboru dobře fungovalo všem generacím. Šestá má podpořit sbor a regiony, a ne jim ukrást mládež. V tom je to náročnější a musíme často revidovat, zda se nám to daří.

Kdo se na jeho přípravě podílí?

Celkově Šestou vedu já (Dita), ale stále víc se do vedení zapojují další. Shromáždění vede někdy Šimon Dittrich, Marie Bukáčková nebo Kuba Güttner. Káže Michal Klesnil, Štěpánka Bláhová, Šimon a další hosté.

Štěpánka také vede technický tým - skupinu kluků a holek, kteří připravují prostory a po skončení uklízejí. Máme z nich velkou radost!

Anička Strasserová má na starosti výzdobu a Betty Šejbová s Míšou Padevětovou vedou taneční skupinu. Ted Whang s ka-

pelou připravují chvály. Šimon Hrabec má na starosti občerstvení a David Kácha promítá.

Stručně řečeno - skvělý tým, je to moc fajn.

Kolik chodí asi lidé?

Mezi 70 - 80.

Mění se v čase nějak ten počet?

Jen mírně roste, bývalo to okolo 60, a v posledním pololetí nás vždy bylo víc než 70.

Daří se zvát tam i jejich nevěřící přátele?

Podle toho, co považujeme za úspěch. Vždycky tam někdo nevěřící je, nejvíc bylo myslím 10 lidí. Přáli bychom si, aby ti, kdo přijdou, odešli zasažení Bohem a poznali Ho. Modlíme se, abychom byli schopni tam víc dávat prostor Duchu svatému. Loni se

znovuzrodila jedna dívka, která začala chodit na Šestou. To je skvělé, ale je to samozřejmě málo.

Jaké máte v současnosti na Šestých téma?

Letos kážeme na knihu Jozue.

Bylo něco zvlášť úspěšného?

Populární jsou Tedova kázání, také Pete Game káže velmi stravitelně pro mládež a hodně jim to dává.

Co vyhlížíte do tohoto roku?

Že Šestá bude místem probuzení.

Máte nějakou vizi, sen, cíl, k čemu směřujete?

Viz předchozí otázka. Aby se to začalo naplňovat a my abychom měli jiné starosti - třeba jak se postarat o lidi, kteří nově uvěřili.

Co říct závěrem?

Mluvili jsme hodně o evangelizaci, ale práce s našimi sborovými mladými mi také připadá jako evangelizační činnost. Jsou ve věku, kdy se mnozí teprve rozhodnou definitivně žít s Pánem. I pro ně je klíčové, zda najdou svoje místo v církvi, vstoupí do služby Bohu, naučí se modlit a podobně.

Šestá pomáhá v tom, že tam vznikají nenáročná příležitost, jak se podílet na něčem velkém (někdo může třeba mít službu nalévat čaj po skončení, a přitom ví, že je součástí shromáždění, které se vydařilo a ostatní ho chválí). Rozšířilo nám to možnosti vtáhnout do smysluplných aktivit i dorostáky, pro které je méně uplatnění na regionech nebo na mládežích během týdne.

Dita Šrantíková

I TO SE STÁVÁ...

Kaktusový plod z Izraele

Celá rodina ráda ochutnává exotické ovoce. Mám skvělý nápad - přinesu na Vánoce domů na ochutnání nějaký exotický plod. 23.12. vyrážím na vánoční nákup exotického ovoce.

V Albertu mě vítá oddělení ovoce a zeleniny. Rozhlížím se a neváhám - na jedné cedulce stojí „kaktusový plod z Izraele“. Je to jasné... hlavně kvůli Izraeli... Beru z označené bedýnky ten největší a nejkrásnější kaktusový plod a rázuju si to k pokladně.

„Pani, ten meloun je na váhu“, hlásí prodáváč zrovna v okamžiku, když pokládám svůj pečlivě vybraný kaktusový plod z Izraele na jezdící pás. Komu to asi říká? Vždyť ta paní za mnou má v košíku jen piva a chipsy.

„Pani, ten meloun...“, jo, tak už to chápu. Koukám na svůj kaktusový plod z Izraele a říkám si, že se nedivím, že si ho ten prodáváč plete s melounem - opravdu je krásně kulatý a připomíná takový ten druh sladkých malých melounů. Kdybych si nebyla naprosto jistá, že kupuju kaktusový plod... taky bych měla pocit, že jsem na pás položila meloun.

„No, tam bylo napsáno, že je to na kusu“, zastávám se svého kaktusového plodu.

„Ale, prosím vás, my máme melouny jediné na váhu.“

„Tak já se zajdu ještě jednou kouknout“, nemám chuť se hádat. Ale pokud nepoznám meloun od kaktusu... no, času já mám dost.

Na bedýnce stojí „Kaktusový plod z Izraele“. Měla jsem pravdu. No, i když... taky mi to začíná připomínat meloun a připomíná mi ho to čím dál víc. A ejhle - pod nápisem „Tamarind - vanička“ je cosi, co přímo encyklopedicky připomíná kus kaktusu.

A hele, támhle je prodavačka, zeptám se.

„Dobrý den, prosím vás, omlouvám se, že ruším, ale mohla byste mi poradit?“

„No, asi nejsem ta pravá, panenka, já sem támhle vod pečiva“, upozorňuje mě široko daleko jediná prodavačka. „No, ale zkusit to můžu“, dodává smířlivě.

„No, to, co držím v ruce, jak je to tady pod nápisem „Kaktusový plod z Izraele“, vypadá spíš jako meloun...“, nevím úplně jak začít své pátrání.

„Jó, to jó, panenka, to je meloun“, dívá se na můj úlovek. „Ale vy ho ještě nemáte zvaženej, to my tady prodáváme na váhu...“

„Jo jo... no, já totiž ani tak nechci ten meloun.“

Prodavačka upírá zrak znalce pečiva na můj meloun na váhu z bedýnky na kaktusový plod z Izraele na kusu.

„Já hledám ten kaktus, jak je tady o něm ta cedulka“.

Lituju, že nehledám rohliky.

„Myslíte, že byste mi mohla poradit, kde bych ho našla?“

„No, to víte, já sem vod pečiva...“ vím, už mi to jednou říkala... „ale řekla bych, že to je tadyto“.

„Myslíte to, nad čím je nápis tamarind a u země původu to má Mexiko?“

„Jó, přesně to. Nó, todleto, to, co držíte“.

„Aha... takže... jo. No, jen jestli to není nějaký omyl, tady je Mexiko, tady je Izrael...“ zkouším to.

„Ale, panenka, to nemůžete brát tak vážně, tadycty cedulky, no jo, tak vidíte, tak ste to našla,“ zubí se na mě paní prodavačka vod pečiva.

Hm, aha. No, koupit, nebo nekoupit? Šlo mi spíš o Izrael než o kaktusový plod... a ten meloun (na váhu, já vím), je o něco větší... No co. Vezmu kaktusový plod. Mexiko je taky fajn. Konec konců -

v Mexiku byl kdysi táta a dovezl mi odtamtud kousíček kaktusu, který našel na silnici. A doma nám z něj vyrostla pěkná rostlinka. A taky děláme doma občas „mexické chleby“ - jídlo, které táta v Mexiku nadchlo - zapečené chleby s česnekem, různými druhy sýra a kořením podle chuti. Po důkladném uvažování docházím k názoru, že máme s Mexikem společného tolik, že nevadí, že kaktusový plod bude zrovna odtamtud, možná je to naopak docela fajn. Definitivně zavrhuju meloun (ano, na váhu) a vybírám vaničku s těmi dvěma největšími a nejhezčími kaktusovými plody v celém Albertu.

Znovu k pokladně. Pokladní spokojeně kývá, když markuje mé znovu pečlivě vybrané zboží. Taky mám radost, to se rozumí.

Uklízím si vrácené peníze a do batohu si dávám vaničku se svým kaktusovým plodem z Mexika (fajn země, nemyslíte?). Když zapínám batoh, nevěřím svým očím. Vanička s kaktusovým plodem z Mexika se otočila vzhůru nohama a na mě se škodolibě kření červený nápis „Země původu: Itálie“.

Jolanka

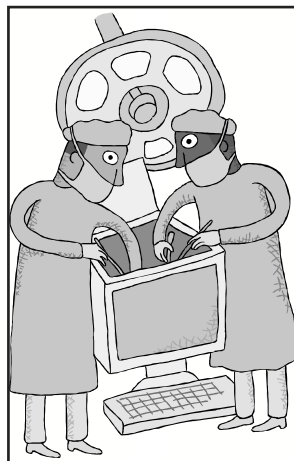
Svědectví někdejšího opraváře mainframů

Dlouhá léta jsem pracoval jako opravář mainframů. Na relativně bezporuchových zařízeních „západní kapitalistické“ výroby, jak byly tenkrát za komunismu označovány, nebylo oprav mnoho, ale když se porucha vyskytla, tak to znamenalo hodně přemýšlení. Musel jsem pak rychle vzpomínat, co na školeních bylo. Zato u velké řady výrobků pocházejících ze zemí komunistického tábora jsem pro četnost jejich poruch znal některé bloky už i z paměti. Přesto ale nalézt závadu (zvláště náhodně se vyskytující poruchy) bylo často velmi svízelné. V tu dobu jsem už věřil v Ježíše Krista jako svého spasitele, přítele a rádce. A měl jsem čest se přesvědčit, že Ježíš Kristus je nejen zdrojem života a moudrosti v té obecné duchovní rovině, ale že rozuměl a vyznal se i v těch tisících desek osmivrstvých plošných spojů s IO základní jednotky a HDD.

Zní to jako vtip, ale myslím to úplně vážně! Mám to totiž ověřeno! Těch mých případů bylo několik! Standardka - počítaely se mzdy a to znamenalo, že mzdová účtárna musela dostat výsledky plnění fabriky za uplynulý měsíc. Jako na potvoru začal počítač nefungovat. Operátoři nervózně začali pobíhat po sále, vedoucí výpočetního střediska držel neustále sluchátko telefonu v ruce (mobily nebyly a síť byla přetížená) chtěje se někam dovolat - přijďte, počítač nám nejde, svítí tam nějaké červené kontrolky a zítra ráno máme odevzdat sestavy do účtárny! Tak jsem

s osciloskopem a kufrem plným vytištěných mikroprogramů a manuálů přijel na místo. Všichni ven ze sálu! Chci být sám! Následovalo spuštění diagnostického programu, který však na náhodné poruchy býval většinou málo efektivní. Zasignalizoval totiž poruchu, ale informace, jak k ní v dynamickém provozu došlo, už chyběla. Co dělat? Hodiny ubíhaly! Jednou, bylo to už k ránu, jsem si nevěděl rady s jednou náhodně se projevující poruchou. Začal jsem se modlit k Ježíši, aby mi dal klid, myšlenku a ukázal mi cestu. Potom jsem se dal znovu do slídění v elektrických schématech a mikroprogramech rozložených po podlaze - a ejhle! Po půl hodině jsem na něco přišel! A bylo to ono! Zásah, výměna IO - a počítač začal běžet bez poruchy hodinu, dvě atd.! Předal jsem počítač opravený směně operátorů, kteří přišli na šestou. Směna bez poruchy! Pak jsem si uvědomil, že bych měl poděkovat Ježíši. Učinil jsem tak. Nějaký den potom mě však přepadla myšlenka, že jsem k tomu přeci musel dojít logicky, kdybych si býval

Netrvalo však dlouho a v jiném středisku vznikla jiná porucha. Scénář stejný. Když jsem byl v koncích, tak jsem se zase pomodlil. Potom mi přišla spásná myšlenka a bylo vystaráno! Povedlo se! Ty počítače socialistického tábora byly však skutečně neúnavné a

opravdu nenechaly techniky dlouho bez práce. Takže se výjezd na opravu několikrát opakoval ve stejné režii.

Já jsem však kupodivu začal pochybovat! Není to tím, že jsem dobrým technikem? Nebyla to vždycky jenom náhoda, že po modlitbě mě něco podnětného napadlo? Udělám si tedy test! Tak jsem při jedné opravě pracoval a pracoval. Hledal jsem závadu a hledal. Nic! Navíc jsem se

utvrzoval - tentokrát se nepomodlím! Krize přišla až mezi třetí a čtvrtou hodinou ranní. Nevydržel jsem - pomodlil jsem se k Ježíši. Pomoz! Zanedlouho přišla myšlenka - následoval zásah do počítače a jel jsem domů. Jak jsem již řekl - jsem tvrdohlavý a nedám na náhodu! Systémy se musí otestovat - několikrát - aby byla jistota! Celý test - „a nepomodlím se!“ versus „pomodlím se!“ - jsem zopakoval daleko VÍCE JAK DESETKRÁT. To mi věřte! Jak to funguje nevím, ale funguje to!

A tak dnes říkám každému, že Ježíš Kristus rozhodně znal ty někdejší počítačové šunky a umí nepochybně i ty dnešní gigové dravce a ještě daleko více!

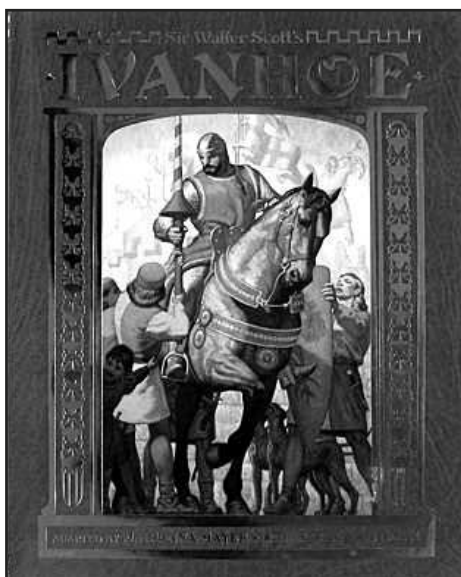
Standa Dobiáš

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Ivanhoe - Walter Scott

V roce 1199 ukončila náhodná střela život krále Richarda I. Plantageneta. Nikdo tenkrát netušil, že panovník se stane známým více legendami mající vazby k době jeho panování, než více či méně udatnými činy. Prostřednictvím románu Waltra Scotta *Ivanhoe* si o jedné takové legendě můžeme přečíst i my.

Během pobytu Richarda I. zvaného Lví srdce ve Svaté zemi, se v Anglii začala bouřit šlechta proti Richardově centralizující politice. Do čela vzpoury se postavil králův bratr princ Jan. Poplašné zprávy popohnaly panovníka ke spěšnému návratu. Na zpáteční cestě byl na popud prince Jana zajat rakouským vévodou. Jen několika jeho věrným se podařilo dostat zpět. Zde začíná příběh Wilfrida z Ivanhoe, nejvěrnějšího králova služebníka, vyděděného vlastním otcem. Příběh rytíře odhodlaného bránit zájmy svého panovníka proti všem nepřátelům a kdykoli ochotného postavit se na stranu utlačovaných. Tísňovou atmosféru středověké Anglie dokresluje osud vynikající bylinkářky, židovky Rebečky a jejího otce

Izáka, které předsudky a tmářství zatlačily až někam za okraj společnosti. Předsudky vůči židovskému národu má i hlavní hrdina Ivanhoe. Teprve až po té, co mu Rebecka svým

uměním zachránila život, je ochoten připustit jejich rovnocenné postavení před Bohem.

Román Waltera Scotta skutečnosti mnoho neodpovídá, ale to kvalitě díla nic neubírá. Překladatel se evidentně (naštěstí) nesnažil o modernizaci slohu a tak mě chvíli trvalo, než jsem si četbu začal vychutnávat. Věřím tomu, že toto skvělé dílo okořeněné prvky lidového humoru má dnešnímu čtenáři mnoho co nabídnout.

Ivanhoe byl v minulosti zfilmován již několikrát. Pamatuji ze sedmdesátých let i televizní seriál. Nedávno jsem koupil v levných knihách za 29 Kč DVD s názvem *Ivanhoe - Balada o statečném rytíři*. Toto zpracování je považováno za nejzdařilejší. Tomu také odpovídá i vysoké hodnocení na serveru ČSFD. To se pohybuje těsně nad hranicí 70%. Příběh je zde pochopitelně zjednodušen, místy lehce pozměněn a kvalit literární předlohy nedosahuje. Přesto se sleduje velmi dobře, i když je znát, že od doby jeho natočení uběhlo více než čtvrt století.

Pavel Rosecký

**Pronajmeme byt 1+1
v blízkosti metra C - Roztyly.**

Cena dohodou.

Kontakt:
Martina Čiháková,
tel. 776 084 881

**Darujeme
za odvoz
starší, leč stále funkční
dřevěnou dětskou postýlku.**

Tel. 737 984 138

Vztah k teenagerům ve sboru a v rodině

Seminář s Pavlem Rausem

Termín: 12.- 13.2. 2010.

Pátek od 17:00 do 20:30.

V sobotu od 9:00 s přestávkami i na oběd do cca 16:00.

Místo konání: ECM Vilová 26, Praha 10, u metra A Strašnická.

(http://www.umc.cz/strasnice/FotoPage/Mapa_Vilova.JPG)

Cena: 100,-Kč.

Přihlášení stačí formou emailu se jmény přihlášených na tom.bozovsky@volny.cz.

prevezmi štafetu Moravských bratří

Misijní víkend 2010!

6.2. Praha
Budova KS, u stanice metra Palmovka
Na Zertvách 23, Praha 8

6.3. Český Těšín
Křesťanské centrum AC Český Těšín
Slovenská 3

Semináře
Moravští bratři
Vyprávění českého misionáře
Jak poznám, že jsem to já?
Na misi s rodinou
Použij svoji profesi v misi

hlavní řečník: **Jan Schlegel**
ředitel ochranné YWAM, jedné z nejdynamičtějších poboček
Mládeže s misí se službou v Etiopii, Nepálu, Indii, Afghánistánu, Pákistánu a jiných zemích

začátek vždy v 9 hodin | program pro děti zajištěn | konferenční poplatek 100,- Kč | www.misijnivikend.cz

Organizuje: Česká republika YOUTH WITH A MISSION

Pod záštitou: NADAČNÍ FOND KMS Wycliffe KS SCH KMS

Biblické hodiny na regionu Jih

Kdy: Každou středu v 18:30
Kde: ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Praha 4-Modřany.

Metro C Kačerov, bus 139, 205 do zast. „Labe“
Metro B Smích. nádr. bus 253 do zast. „Družná“
Vstup zdarma

Témata:

6.1. Dan Drápal: 60. žalm

Kdy nám Bůh pomáhá a kdy ne.
Co když nás Bůh opustil? Za jakých okolností vítězíme.

13.1. Miloš Poborský: Rovnováha v Bibli

Autorita a pokora.
Autorita a autoritativní jednání. Pokora není pasivita.
Kristův vzor.

20.1. Dan Drápal: Milost

Dá se milost zasloužit? Kdo je příjemcem milosti.
Proč máme s milostí takový problém.

27. 1. Ing. Pavel Kukačka: Evoluce a stvoření

I. Kde jsme se vzali?
Bílá místa evoluční teorie. Vztah vědy a víry.
Role světónázoru v životě.

3.2. Mgr. Dan Drápal: Žalm 61

AGLOW,

mezinárodní a mezenominační sdružení žen
zve na další setkání, které se koná
v pátek **15.1. 10** v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB).

Hostem bude **Arjana Shameti Sušková**
Jako obvykle chceme společně chválit Boha,
sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit..

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

**Nabízím
bezdětným věřícím manželům
bydlení ve vilce 2+kk,
1. kat. se zařízením i bez,
cena 9.000 včetně poplatků.
Praha 4.**

Tel: 244 470 278

NADACE

F-nadace rozdává 1 milion Kč ve výběrových řízeních pro rok 2010

F-nadace vyhlašuje výběrová řízení (VŘ) na poskytnutí nadačních příspěvků na **podporu vzdělávacích a evangelizačních programů**, jejichž cílem nebo součástí je umožnit lidem poznání a rozvoj křesťanských duchovních hodnot. VŘ probíhají v následujících oblastech:

- 1. Podpora sociálně slabých účastníků vzdělávacích programů**
Příspěvek poskytnutý organizátorům seminářů, školení, konferencí, apod. na uhrazení části nákladů sociálně slabých účastníků.
- 2. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – externí programy**
Příspěvek na vyslání pracovníka (zaměstnance i dobrovolníka) na školení, stáž, konferenci, seminář apod.
- 3. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – interní programy**
Příspěvek na zorganizování vlastního školení pro pracovníky organizace (zaměstnance i dobrovolníky).
- 4. Podpora vzdělávacích programů pro děti a mládež**
Příspěvek na programy pro děti a mládež do osmnácti let věku, předmanželská příprava (bez mezení věku).

NOVĚ:

- 6. Podpora pořízení evangelizačních materiálů**
Příspěvek na výrobu nebo nákup letáků, brožur, CD, DVD, billboardu, ... pro evangelizační aktivity.

Uzávěrka příjmu přihlášek je **19. února 2010**. Pro uzávěrku je rozhodné datum doručení do emailové schránky F-nadace.

Pro přílohy zaslané klasickým způsobem je rozhodné datum odeslání z pošty.

Pokud Vás programy zaujaly a chtěli byste se jich zúčastnit z druhé strany – být spolu s námi dárce, kteří tyto aktivity podporují, prosím, kontaktujte nás.

F-nadace pokračuje v získávání prostředků pro podporu evangelizační služby Reinharda Bonnkeho

číslo účtu veřejné sbírky: **195 827 736 / 0600**

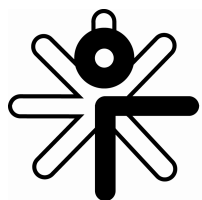
Více najdete na www.f-nadace.cz

Pokud Vás cokoliv o těchto programech zajímá, obraťte se na nás – rádi poskytneme bližší informace.

e-mail: granty@f-nadace.cz (výběrová řízení 1-4, 6)

bonnke@f-nadace.cz (podpora služby Reinharda Bonnkeho)

tel.: 224 210 829 (záznamník)

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

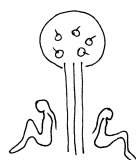
středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Eva Evě

Eva Evě pro nevěřící kamarádky a spolužačky

Je u vás ve třídě o přestávkách chození, kluci a sex časté téma?
Už jsi někdy ve škole slyšela „jsi divná, že ještě nemáš kluka?“
Je ti smutno, když ti tvoje spolužačka vypráví, co se svým klukem podnikala?
Napadá tě někdy, že kdyby tvoje spolužačka počkala s chozením o pár let déle, měla by to v životě jednodušší?
Máš pocit, že by tvoje kamarádka potřebovala slyšet, že ji má někdo rád?
Chtěla bys, aby se tvoje kamarádka setkala s Bohem?

Můžeš ji zkusit pozvat na **Eva Evě** od pátku 22. do soboty 23. ledna 2010.

Napiš mi na j.dittrichova@gmail.com nebo napiš zprávu na 724 940 090 (zavolám zpátky). Pošlu ti pro kamarádku přihlášku a řeknu ti o celé akci něco víc. Piš a volej co nejdřív (nejlíp ještě dnes), ať se s kamarádkou stihnete včas přihlásit.

JARŇÁKY'10

prázdniny na horách
Dolní Albeřice

27.2. do 6.3. 2010
6.3. do 13.3. 2010

1990Kč do 20.2.2010 potom 2290Kč

Doprava cca 350 Kč tam i zpět

Místo konání:

Penzion Vinoř
Dolní Albeřice 41
Horní Maršov, Trutnov

Věk: 15 - 19 let

50 m od chaty je menší vlek. Skibusem je možné se dopravit do lyžařských areálů- Mladé Buky, Pec pod Sněžkou a Černá Hora.

Více podrobností: BRIAN 775 605 735, PAVEL 775 024 742, DITA 775 367 678
www.penzionvinor.cz www.mladezp Praha.kaes.cz

Základy křesťanského života 2010

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství,
možnost dotazů a osobních rozhovorů

Kdy: 21. 1. – 22. 4. 2010, vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 - Libeň, Metro B Palmovka

Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

témata přednášek

1) 21.1. Ze smrti do života	8) 11.3. Modlitba
2) 28.1. Nový život, křest	9) 18.3. Odpuštění
3) 4.2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem	10) 25.3. Uzdravení z nemocí
4) 11.2. Bible – Boží slovo	11) 1.4. Osvobození od hříchů minulosti
5) 18.2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?	12) 8.4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
6) 25.2. Naplnění svatým Duchem	13) 15.4. Co je to církev?
7) 4.3. Každý den s Bohem	14) 22.4. Pán Ježíš přijde znovu

večerní setkání pro mládež, kde to žije!

Proč armády prohrávají

hudba • tanec
scénky • hry
vstup zdarma

10.01.10 v šest hodin
Škola TGM

Ortenovo Nám. 34, Praha 7

Křesťanské společenství Praha www.mladezpaha.kaes.cz/sesta sesta@kaes.cz
724 435 309 (Dita Frantíková)

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

7. 2. KD Ládví od 15:00

Hudební skupina pod vedením Karla Petkova
Kázání: Lubomír Ondráček: Proč tu jsme?

7. 3. KD Ládví od 15:00

Hudební skupina pod vedením Jana Knížka

Sborová modlitební

Pondělí 18.1. v 18:00

Setkání služebníků

Sobota 27.3., 5.6., 18.9. a 27.11. v 9:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/21

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 56/18/26

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00,
Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 89/24/56
- **Vstup:** Michaela Padevčtová, Michaela Smutná

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Modlitební:** každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
- **Počet členů:** 81/12/23
- **Narození:** Kateřina Homolková

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:**
Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:**
11.1. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 116/23/51
- **Vstup:** Metoděj Bohuněk, Šimon Ondráček
- **Výstup:** Kateřina Kvíčalová

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební),
POZOR! Změna místa
Komunitní centrum Matky Terezy
U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
- **Počet členů:** 45/2/27

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/28

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30),
ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090,
vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:**
Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/4/22

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 7. února 2010.**

